
Namaz, Ey Ümmet!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Aziz kardeşler, değerli dostlar,

Rabbimiz Kur'an'ında ve Peygamberi'nin lisanında, hadis-i şeriflerde kıyamete dair sahnelerden söz eder. Bu sahnelerin bir kısmı 'şöyle olacak böyle olacak' tarzında bilgiler verir bir kısmı da 'şöyle dediler böyle yaptılar böyle yapıyorlar' şeklindedir.

Bakarsınız ki cennette veya cehennemde iki kişi konuşuyorlar. 'Dedi ki yaptı ki geldi, oturdu...' Hâlbuki henüz cennete giren yok, henüz cehenneme giren yok. Kur'an'ımız dışında, Peygamber aleyhisselam Efendimiz dışında birisi bize ne zaman kurulacağı belli olmayan bir pazarla ilgili 'şöyle oldu böyle oldu' dese onu kurgu, hayal ürünü kabul ederiz ama Allah ve Peygamber aleyhisselam biz dünyada iken 'şöyle dedi cehennemdekiler' diyor, 'böyle dedi cennettekiler' diyor. İyi düşündüğümüz zaman karşımıza bir soru çıkıyor: Neden Allah Teâlâ henüz gireni olmayan cennet ve cehennemi bu şekilde tasvir edip karşımıza çıkarıyor?

Acaba cennet ve cehennem üzerinden henüz gerçekleşmemiş olan ama 'olursa böyle olur ha, haberiniz olsun' tarzından bir bilgi mi veriyor Allah Teâlâ yoksa imanımız gereği yüzde yüz, asla virgülünde bile tereddüt etmeyeceğimiz bir bilgiye mi ulaştırıyor bizi? Biz gözümüzün önünde Ahmet ile Mehmet konuşurken kulağımızla dinliyoruz. Dinlerken Ahmet dedi, Mehmet cevap verdi, nasıl karşılıyorsak kesinlikle Allah Teâlâ'nın Kur'an'ında haber verdiği, Peygamberi'nin hadis-i şeriflerinde haber verdiği her şey bizim Ahmet ile Mehmet'i gözümüzle görüp kulağımızla dinlerken duyduğumuz sözler gibidir; hatta daha doğrudur. Neden?

Ahmet ile Mehmet benim gözümün önünde konuşurken kulağımla ben onları dinlerken bana rol gereği konuşmuş olabilirler. Ben onların sesindeki doğruluğu, ciddiyeti anlamamış olabilirim ama Allah ve Peygamberi şöyle dedi, şöyle konuştu, şöyle cevap verdi dediği zaman bu benim kulağımla duyduğumdan, gözümle gördüğümden çok daha fazla doğrudur, çok daha gerçektir. Buna böyle iman ederim ben. Buna iman etmedikçe de mümin olamam zaten. Şimdi gözümle görüp kulağımla şu anda dinlediğimden şüphe ederim de Allah'ın Kur'an'ında, Peygamberi'nin hadislerinde 'şöyle oldu' diye belki 10 bin sene sonrası için belki 100 bin sene sonrası için verdiği bilgiden tereddüt etmem. Benim kulağım yanılır, gözüm yanılır; Allah'ın kitabı yanılmaz. Mümin olmak budur zaten, elhamdülillah. Bunun dışında bir insan mümin olmaz.

Kardeşler, Kur'an-ı Kerim, örneklendirmeye çalıştığım bu cennet ve cehenneme ait konuşmalarla doludur. Onlarca örnek vardır Kur'an-ı Kerim'de, hadis-i şeriflerde. Bugün Allah Teâlâ'nın Müddessir suresinde cehennemdeki bir sahneyi aktarışını görmek istiyoruz.

Cehennemde kâfirler ebedî bir şekilde yanacaklar. Ara sıra mola vermek yok, ara sıra ateşleri yeniden tutuşturuluncaya kadar şöyle 10 dakika hava almak yok, volta atmak yok. Cennette de müminler ebediyen kalmak üzere yerleşmişler. Bu arada Kur'an'ın verdiği bilgilerden anlıyoruz ki Allah'ın cennetteki mümin kullarına yapacağı ihsanlardan birisi de şöyle bir mutluluklarını hissetsinler diye mümin kullarına yani cennetteki kullarına cehennemdekilerle görüşme imkânı verecek Allah. Kur'an-ı Kerim'in farklı yerlerinde bu bilgi var. Mesela Allah Teâlâ buyuruyor ki: "Cennettekiler cehennemdekilere diyecekler ki, nasıl, Allah'ın sö-

zünü doğru gördünüz mü?” Doğru mu söylüyormuş Allah diyecekler, müminler diyor. Bunu gidip cehennemde içinde nasıl söyleyecekler, bunu Allah bilir. Ama şu dünyada medyalarıyla, tiyatrolarıyla müminleri alay konusu ediyorlar ya, müminleri geri kalmakla, hayatı yaşayamamakla, hayatın kıymetini bilmemekle, yaz tatilini sahillerde geçirememekle, eğlence merkezlerinin tadını çıkaramamakla müminleri itham ediyorlardı ya, onlar bir haftalık yaz tatilinden dolayı müminleri keyfini bilmez kimseler olarak biliyorlardı, müminler de ebediyen tatil yaptıkları yerde cennette bu sözün cevabını verecekler: “Allah’ın vaatleri, sözleri doğru muymuş?” Evet, doğruymuş. Allah doğru söylüyormuş, demekten başka çare yok.

Sonra müminler, zalimlere lanet olsun deyip onları protesto edip geri gelecekler. Hani burun kıvrıyorlardı ya alışveriş merkezlerindeki tesettürlülere, hani tesettür eğlence konusuydu ya, şimdi de “Allah’ın laneti sizin üzerinize olsun”, yanın kavrulun burada diyecekler. Allah buyuruyor. Gözümle gördüğüm bir olaydan daha fazla böyle olacağına iman ediyorum, elhamdülillah.

Müddessir suresinde, cennetteki müminlerin cehennemdekilerle konuşmalarından birini naklediyor Allah Teâlâ: “Kendileri cennette olanlar cehennemdekilere soracaklar: Sizi cehenneme yuvarlayan nedir, niye siz cehenneme girdiniz?” Dünyada beraberdik, aynı hayatı yaşadık, siz cehenneme niye girdiniz, siz neden buradasınız, diye soracaklar; Allah buyuruyor. Kim soracak? Cennete girme hazzına eren, iman şerefiyle ölenler, cennette olanlar kâfirlere bu soruyu soracaklar. Niye cehennemdesiniz siz? Onlar da cevap verecekler çünkü herkes cehenneme niye girdiğini biliyor. Kura bana çıkmıştı, ben mecbur burada kaldım şeklinde değil. Ya? Allah cehenneme soktuğu kulunun eline suç dosyasını koyacak, onun altında suçları yazacak, onlar da bilecek ki bizim suçumuz budur. “Sizin cehenneme girmenizin sebebi nedir?” Şimdi kardeşler dikkat ediyoruz, Rabbimiz bu sahneyi ileriki yıllara ait bir tiyatronun parçası olarak anlatmıyor herhâlde bize. Kur'an ne kitabı? Öğüt kitabı. Mümin niye Kur'an okuyor? Kendisine şekil versin, çeki düzen versin diye.

“Siz niye cehennemdesiniz? Sizi ne düşürdü bu cehenneme?” sorusuna cehennemdekiler cevap veriyor: “Biz namaz kılanlardan değildik, biz kimseyi doyurmazdık, miskinleri doyurmak diye bir zevkimiz yoktu.” Sıradan yaşadık, sıradan bir adamdık. Kamuoyu ne derse onu yapardık. Tam kamuoyu sözü geçerli bir kavram kullanıyor. Eğlenenle eğlenir, konuşanla konuşurduk, helal mi haramı diye bir eleğimiz süzgecimiz yoktu “ve kıyameti yalanlardık, böyle bir gün çıkmaz karşımıza derdik.” Kaç şey saydı cehennemdekiler niye buradasınız sorusuna; namaz, açla ilgilenmemek, sıradan adam olmak, sıradan bir vatandaş, eleksiz sansürsüz dinleyen, sansürsüz konuşan adam olmak, kıyameti inkâr etmek. Tersten başlayalım; dört şey sayıyor Allah Teâlâ, bunu geriden sayalım biz: Kıyameti inkâr etmek, dirilme yok cennet yok cehennem yok demek, seviyesiz ve sıradan bir adam olmak, açla ilgilenmemek, namaz kılmamak. Yukardan aşağıya doğru sayalım: Namaz kılanlardan olmamak, açla ilgilenmemek, sansürsüz kulak ve sansürsüz ağız olmak, kıyameti inkâr etmek.

Kur'an ansiklopedi değil, ayrıntılar kitabı değil. Allah cennetinde, cehenneminde içindekilerin lisanıyla hangi yoldan cehenneme girildiğini, hangi yoldan cennete girildiğini Kur'an-ı Kerim’de beyan ediyor. Bu Müddessir suresinin ayetlerinde de Allah Teâlâ cehennemdekilerin ağzından “böyle diyecekler” diyor. Cehennemdekilerin ağzından cehenneme sürükleyen dört suçu sayıyor. Aslında mesela faiz yiyen de faizden dolayı cehenneme girecek. Mesela melekleri inkâr eden de melekleri inkâr ettiği için, mesela kitaplara iman etmeyen de mesela peygamber öldüren de cehenneme girecek. Mesela ana baba katili de cehenneme girecek. Mesela “Allah yoktur” -haşa- diyen de cehenneme girecek ama şu cehennemde ortasından dört kişiyle anket yapılıyor, bu dört kişinin verdiği cevabı cehennemdekilerin ortak cevabı olarak Allah bize veriyor. Cehennemdekilerin ortak cevabı. Bu bize şöyle bir soru sordurtabilir mi? Acaba diğer suçlar o kadar önemli değil, mesela “Allah yoktur” demek bu kadar ağır bir suç değil mi ya da peygamber öldürmek, hızarla peygamber kesmek cehennemde bu kadar

riskli bir suç kabul edilmiyor mu? “Kitaplara iman etmiyorum, Kur'an'a Tevrat'a iman etmiyorum” demek bu cehennemde ebedî tutan bir suç değil mi? Bu birinci soru.

İkinci soru: Bir insan “ben kıyamet gününe iman etmiyorum, ben cenneti cehennemi kabul etmiyorum” dedikten sonra fakire bir tas çorba verse ne olur vermese ne olur. Namaz kılsa Allah o namazı kabul ediyor mu ki “ben namaz kılanlardan değildim” diyorlar? Dördüncü suçları ne bunların; biz kıyamet gününe iman etmezdik, diyorlar. Bir insan cenneti-cehennemi, dirilmeyi, mahşeri inkâr ettikten sonra kâfirlere bir tas çorba vermekten dolayı Allah sevap yazıyor mu ki bunun suçlarından birisi de “açları miskinleri doyurmazdı” oluyor? Kâfirler seviyeli konuşmalar yapsalar ne olur seviyesiz konuşmalar yapsalar ne olur? Dinlediği, izlediği haberlere göre yaşayan çok ciddi, seviyeli şeyler dinleyip yaşasa ne olur?

Şu dört şeyi tekrar ediyoruz: Namaz, yedirmemek, seviyesiz adam olmak, sıradan haberlere göre yaşamak ve kıyameti inkâr etmek. Kıyameti inkâr etmeyi anladık, dağları deviren bir suç bu ama seviyesiz, onun bunun lafına katılan bir adamla “kıyamete inanmıyorum” diyen nasıl bir arada duruyorlar? Kıyamete iman etmeyen birisi her gün 1000 fakir doyursa, 10000 Afrikalıyı giydirse, yedirse içirse kıyameti inkâr ettikten sonra ona bir hayrı var mı bunun? Yok. Her gün tehecçüde kalksa, beş vakit namazının dışında ama sabahleyin de “kıyamete iman etmiyorum” dese, namaz kılsa ne olacak adam? Namaz onu kurtarıyor mu? Yine kurtarmıyor. Dönüp tekrar Kur'an'a müracaat edelim: “Sizi cehenneme sürükleyen nedir?” sorusuna “Biz namaz kılanlardan değildik, miskini doyurmazdık, kim hangi lafı yaparsa ona inanır ve onunla devam ederdik ve biz kıyameti inkâr ederdik.”

Ne oldu şimdi? Hani imanın diğer şartları, hani diğer ağır günahları işleyenler, nerde firavun? Nerde Karun? Nerde Ebu Cehil'in işlediği suçlar? Hani peygamberleri testereyle kesenler?

Elbette Allah Teâlâ, peygamberleri testere ile doğrayanları, minik çocuklara işkence yapanları, binlerce insanı kazdıkları çukurları ateşle doldurup o ateş çukuruna atan hainleri, insanların rızıklarını ellerine alıp aç bırakan, sefil bırakan zalimleri, kul hakkı ile ahirete gidenleri, ülkeleri ve milletleri sömürüp sefil bırakanları cehenneme koyacak. Onların cehennemde ebedî kalacaklarına dair bir tereddüdümüz yok bizim. Ama bu ayetler, Müddessir suresinin bu ayetleri ne diyor acaba. Kaplandan kaçan eşekler gibi cehennemde yuvarlanacaklar, Allah buyuruyor ayetlerin devamında: “Kaplanlardan kaçan eşekler gibi cehennemde oraya buraya yuvarlanacaklar.” Bu kadar ağır cehennem azabını deseydi ki kıyameti inkâr ederdik biz, orada bitseydi mesele yok, zaten kıyameti inkâr eden eşeğe bile benzemez kıyamet günü. Eşekten de fena bir hâlde o. Ama üç şey var: Biz Müslümanlar olarak, iman ehli olduğumuz için bu üç şeyi sıradanlaştırıyoruz. Bize göre sıradan şeyler bunlar ama bu ayetlerde görüyoruz ki Allah, bunları sıradan bir şey olarak görmüyor. Ne görüyor ya? Kıyamet yoktur, cehennem yoktur, cennet yoktur, sırat yoktur, mahşer yoktur diyen gibi işlenmiş suç sahibi olarak görüyor Allah.

Kimi namaz kılanlardan olmamayı, -burada bir incelik var, ona döneceğiz inşallah-namaz kılmamak demiyor Allah, namaz kılanlardan olmak, namaz kılmak bile yetmiyor, namaz kılanlardan olmak, camide namaz kılanların “bizimle beraberdi bu” diye şahadet edeceği kimselerden olmaktır esas olan. Namazı kılınmış olmak da değil mesele, namaz kılanlardan olmak: “Namaz kılanlardan değildik biz.” İki: Bize göre sıradan bir şey: Aşure gününde aşure çorbası dağıtmak. Aç bir yetim akrabaya bir tas çorba vermek, bize göre sıradan ama cehennemde yaparı ile yapmayı, kıyamet günü vardır veya yoktur diyenle benzeşen bir olay bu. Fakiri doyurmak, miskini doyurmak, açın, midesi boş olanın midesi ile ilgilenmek ve her haber bültenini sonuna kadar dinlemek. Her konuşulan söze katılmak, “öyleymiş ha öyleymiş, böyleymiş tamam böyleymiş” seviyesinde olmak. Kulağı sansürsüz, gözü sansürsüz, dili sansürsüz adam olmak.

Kur'an'a göre mümin insan, her sözün girdiği bir kulağın sahibi değil, her sözü söyleyen bir dilin sahibi değil, her şeye bakabilen bir gözün sahibi değil. Mümin şuurlu insandır.

Koyun gibi güdülmez. Haber bültenleriyle yönlendirilemez mümin. Çünkü mümin, Kur'an'a iman etmiştir, yeryüzünde hak-batıl mücadelesinde hakkın tarafında yer almış bir insandır mümin. Dolayısıyla mümin sıradan bültenle, yayınlı, basınla yönlendirilemez. Yönlendirilirse o kıyameti inkâr bataklığına doğru yürüyen bir adamdır. Bunu toparlayacağımız bir cümle daha kuralım kardeşlerim: Bize göre en büyük suçlar neler olabilir? Kâfirleri cehenneme sürükleyen neler olabilir diye sorsaydık herhâlde on cevaptan biri kıyameti inkâr etmek olurdu zaten. Ama Allah'a göre, imanımız olan Kur'an-ı Kerim'e göre cehennemliklerin ortak suçları dört kalemde özetleniyor demek ki: Kıyameti inkâr etmek, sıradan adam olmak (kamuoyu adamı olmak), açla ilgilenmemek ve namaz kılanlardan olmamak.

Bu bize şu şuuru veriyor: 'Namaz kılanlardan' diye bir kimlik ispat edememiş olmak, benim kimliğimde namazlı adamdır diye bir belirgin renk yoksa imanımda bir sıkıntı olmaz Allah'ın izniyle çünkü namaz kılmayan kâfir değil. Ama her kâfir, bu barajı geçmiş kâfirdir. Evet, ehl-i sünnetin imanı şudur: Namaz kılmamak kâfirlik değildir. Ama cehennemde kıyameti inkâr ettiği için, cennet cehennem yok dediği için kavrulan, kebab olan kâfirler, namaz kılanlardan olmama barajından sonra o noktaya gelmişlerdir. Evet, her kol ağrısı kanser değildir. Ama bütün göğüs kanseri yaşayanlar kol ağrısı yaşarlar. Evet, göğsündeki her sıkışıklık kalp krizi değil, ama bütün kalp krizi yaşayanlar, bir göğüs sıkışıklığı yaşamışlardır önce. Evet, üç vakit beş vakit, beş sene on sene, yirmi sene, elli sene bile namaz kılmayan, namaz kılanlardan olma vasfı-niteliği kazanamayan kâfir değildir. Ama bütün kâfirler bu vasıfla cehennemde bulunacaklar.

Bu ne demek; evet kâfir değil namaz kılanlardan vasfını almamak, kâfirlik değil ama her kâfir bu vasfı taşıyor. Bu bir urdur, mikroptur, hastalıktır, götürdüğü nokta dördüncü noktadır. Nedir dördüncü nokta; kıyameti inkâr etmek. Namazsızlık bunun başlangıcı. Evet pişirdiğin yemek zekât borcun yoksa kâfirle veya müminle, insanla, hayvanla paylaşmak zorunda olduğun bir yemek değildir. Ama kâfir olsun mümin insan olsun hayvan olsun, yemeğinden açta vermek kâfirin yapamayacağı bir iştir. Bütün cehennemde ebedî yanacak kâfirler midesine koyacağı şeyi başkasının midesine indirmeyen adamdılar. Bunun için Allah Teâlâ, yemeğinden başkasına yedirmeyene kâfir demiyor. İmanı bozan bir şey değil bu. Ama pişirdiğinden vermeyen cimrilik, bu tür cimri cehennemde ebedî kalacak kâfirin karakteridir. Mümin buna da dikkat eder.

Üçüncü suç olan yani insanın haberlere göre, "dediler duydum, bizim orda bir hacı anne var o anlatmıştı, benim teyzem demişti" laflarıyla yaşayanlar, kulağına Kur'an süzgeci, ağzına Kur'an süzgeci, gözüne Kur'an süzgeci takmadan yaşayanlar, her haberde çıkana, gazetede çıkana, reklama, propagandaya göre yaşayan elbette kâfir olmaz. Küfre düşmenin şartlarından biri değil ama Allah bu vasfı yani sıradan yaşamayı, kamuoyuna göre güdülmeyi, koyun olmayı, keçi gibi yaşatılmayı, bir köpeğin peşinden gitmeyi, köpeğin dürtmesiyle yaşamaya razı olmayı benimsemiş insanları, kıyameti inkâr edenlerle beraber sayıyor. Hâlbuki onlar kâfir değiller. Ama bütün kâfirlerin, ebedî cehennemde kalacak olanların temel karakteri de budur. O zaman kardeşler, "sizi cehenneme düşüren nedir" sorusuna cehennemdekilerin verdiği dört şıklı cevabı tekrar hatırlıyoruz: Namaz kılanlardan değildik, miskinleri doyurmazdık, sıradan yaşadık, kıyamet gününü inkâr ederdik.

Dört şey. Bu, imanı olan herkes için yeterli bir derstir. Artık bu ayetleri dinleyen birisi Afrika'daki veya filan yerdeki aç bir çocuğun kursağına koyduğu bir dilim ekmeğin ne manaya geldiğini çok iyi anlar. Allah için yardım edin, dendiğinde müminin tüyleri neden diken diken olur, bunu anlar mümin. Çünkü "biz miskinle ilgilenmezdik, böyle bir derdimiz yoktu. Yedirmek diye bir derdimiz yoktu bizim", cehennemdeki her kâfirin temel karakteridir bu. Hâlbuki kâfir her gün bir tır dolusu ekmeğe dağıtsa, dünyanın bütün açlarını dönerle doyursa, yeryüzünde onun elinden yemek yememiş tek bir fakir kalmamış olsa bile, ebediyen onunla cennete giremez, ebediyen cehennemden bir dakika kurtulamayacaktır. Muhammed aleyhisselamı, Ebu Talib senelerce doyurdu, uğruna can verdi ama cehennemden kurtulamadı.

Peygamber bile doyursan değil fakir, Peygamber'i büyütse, ona hizmet etsen, uğruna can versen; iman etmeyenin değeri yok. Ama bütün kâfirler açla ilgilenmezler. Kemikleri birbirine yapışmış, poşet hâline gelmiş bir çocuk resmi onları etkilemez. Onun propagandasını yapar, cebinden kuruş çıkarmaz. Vergisinden düşürecekse eğer çıkarıp onu verir. Menfaati varsa açı doyurur. Ama mümin öyle değil. Açın bulunduğu yerde aç kalmaya razı olur mümin. Mümin budur.

Değerli kardeşler, biz bu birinci dosyanın üzerinde durmak istiyoruz. Cehenneme niye düştünüz, sorusunun ilk cevabı "namaz kılanlardan değildik biz." Dikkat ediniz, namaz kılmazdık değil, çünkü namazı kılmak bir düzeydir. Namazlı adam, namazlılarla beraber olmak bir üst düzeydir. Sadece namaz kılmak da yetmiyor. Namazlı adam karakteriyle yaşamak gerekiyor. Çünkü bir namaz kılan var, camiden çıkınca faize gidiyor. Namaz kılan var, namaz onun hiçbir menhiyatına mâni olmuyor. Yalanını engellemiyor, gıybetini engellemiyor, kul hakkı müdahalesini engellemiyor. Bu namaz kılmak sadece.

Bir de var ki, namazlılar arasında görünmek ne demek, namazı yaşıyor demek. Namaz kıldığı için harama bulaşamıyor demek. Ben bugün sabah namazı kılmış bir müminim, ölürüm yalan konuşamam diyor. Namaz kılanlardan olmak budur. Biz namaz kılmazdık, değil, namaz kılanlardan değildik. Karakterimiz namaz karakteri değildi diyor. Bunun için biz şu hakikati, yeryüzünün en büyük hakikati olarak bileceğiz. İman ehli arasında bir de namaz karakteriyle yaşayanlar var. Namaz kılanlardan olmak bir ayrıcalıktır, bir karttır, kimliktir namaz. Namaz kılanlardan olanlar yalan konuşamazlar. Sözünden cayamazlar, randevularına hıyanet etmezler, eşlerine, ailesine, akrabasına Allah'ın tanıdığı hakkı yok sayamazlar. Namaz kılmak bir simgedir, Allah'la beraber yaşamanın simgesidir. Bu simgeyi yakalayamayan, namaz eğilmeleri namaz kalkmaları yapıyordur. Biz namaz kılanlardan değildik, adam değildik demek. Sarhoştuk demek, hırsızdık demek, açla ilgilenmezdik demek, ezan duymadığımız için hiçbir hakkı da duymazdık demek. Bunların toplamında da ahireti inkâr ederdik zaten. Çünkü namazı inkâr edenin, namaz kılanlardan olmayanın "biz kıyamet gününe inanmıyoruz" demesi kadar doğal bir şey yok.

Çünkü namaz, mahşer yerinde bulunmayı günde beş defa hatırlatmak için zaten vardır. Ey ümmet, ey iman edenler, bu din namaz dinidir. Bunun için Allah namaz kılanlardan olmamayı, kıyamet gününü inkâr edenlerden olmanın birinci basamağı olarak Müddessir suresinde anlatıyor. Hiçbir mümin namazdan önemli bir vasıf göremez, çünkü Allah belki binlerce yıl sonra gerçekleşecek olan cehennem sahnesinin birinci nedeni olarak namazı gösteriyor. Mümin olarak biz, Kur'an'a iman edenler olarak biz, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'e iman edenler olarak biz, hayatımızda bir numaralı vasfi namazla korumak zorundayız. Bize göre iyi çocuk, namaz çocuğudur. Bize göre iyi damat namazlı damattır. Bize göre iyi ortak namazlı ortaktır. Namaz kılmadığı hâlde, namaz kılanlardan olmadığı hâlde çok iyi bir ortağım var diyemezsin sen, eğer sen namaz kılanlardansan. Eğer ben namaz kılanlardansam, bana göre namaz hayattır, doğruluğun ve kalitenin ölçüsüdür. Vele ki farzlarıyla olsun namaz kılmadıkça, hiç kimse benim gözümde iyi değildir. Çok iyi bir uzman değildir. Mesleğinde iyi olabilir. Mesleği iyi olabilir, insanlığı Allah'a yaramadıktan sonra bana nasıl yarayacak.

Allah'a göre iyi olmayan benim gözümde iyi olursa, ben Allah'ın iyi kulu nasıl olurum o zaman. Tıpkı alkole, şaraba iyi diyemeyeceğim gibi, namaz kılanlardan olmayana da iyi diyemem, imanım tehlikeye girer. Kardeşler, bazı hakikatlerin gün yüzüne çıkması lazım. Çare yok: Namaz kılanlar ve kılmayanlar, namaz kılanlardan olanlar ve namaz kılanlardan olmayanlar diye ayırım yapacağız. İşimizde, evimizde, her yerde bu bizi ilgilendirecek, siyaset kararlarında ilgilendirecek. İnsan namaz ile mükelleftir. Ha 'ahiret yok, cennet cehennem yok' demiştir ha namaz kılanlardan değildir, Allah'ın gözünde. Namaz bizim her şeyimiz.

Özellikle defa defa söylüyorum; namaz, dinin çok önemli bir emri değildir kardeşler. Bu cümleyi yanlış öğretiyoruz. Müslüman için namaz çok önemlidir, bu söylenemez. Müslüman için namaz dindir veya değildir. Önemli kelimesi yetmiyor. Oruç çok önemli bir ibadet-

tir. Hac çok önemli bir ibadettir. Namaz önemli bir ibadet değildir, namaz dindir. Varsa din var, yoksa din yok. Kime göre; Allah'a göre, Peygamberi'ne göre. Evet bu söz çok ağır bir söz, çok ağır bir söz ama ne edelim. Ashab-ı kiram sadece namaz kılmayanı kâfir görüyorlardı, oruç tutmayan için kâfir demiyorlardı. Haccetmeyen için kâfir demiyorlardı. Ama namaz kılmayana sen Müslüman değilsin diyorlardı.

Bu en büyük gerçek kardeşler. Parolamız değişsin; namaz önemli değil, namaz dindir. Müslümanlıktır veya başka bir şeydir. Namazı böyle göreceğiz Eğer bu gördüğümüz doğruysa, samimi isek otobüs biletimizi namaza göre alacağız. Çocuklarımızın eğitimini namaza göre ayarlayacağız. İş yerimizi, evimizi camiye göre ayarlayacağız. Eğer bu görüşümüzde doğruysak. “Evet cehenneme girenler böyle diyecekler, ne kötü, Allah kurtarsın” demek başka şey, film gibi seyredip de “bizimle ilgisi yok, cehenneme düşenler öyleymiş”, ölünce, cenazemiz kılınınca, nasıl bilirsiniz dendiğinde evliyauillahtan bilirdik diyorlar ya zaten, öyle deyince de melekler hemen inanıyorlar ya... Bir de cenaze arabasına merhum filan yazıyorlar, merhum zaten merhametle ölmüş demek. Oh ne güzel ya. Bizim için değil zaten bu ayetler. Kim için? Şansı cehenneme düşmekten yana olanlar için. E biz zaten Sultan Fatih'in çocukları olarak otomatik cennete yazılıyor. Yeter ki İstanbul'da doğmuş ol. Bir de kadir gecesini kesin Peygamber bilmediği hâlde sen bildin, kadir gecesini de dua ettin, e ne güzel, sen otomatik cennetliksin. Ölüm gelmiyor, ölüm gelse cennete gidecek zaten.

Nerde bu hâl, nerde bedava bu kadar. Nerde cenneti, cehennemi son nefesinde bile kendisine garanti görmeyen Ebu Bekirler, Ömerler. Bu ayetler bizim kulaklarımıza dökülüyor. Kâfirlerin bu ayetleri dinlemeyeceğini Allah biliyor zaten. Müddessir suresiyle kâfirin ne işi var. Fatiha suresiyle işi yok ki Müdessir suresiyle işi olsun. Bu mümin dinlesin diye Allah'ın okuttuğu Kur'an'dır. Eğer buna samimi bir şekilde inandı isem kızımı istemeye geldiklerinde son bir aylık namazına göre kızımı tanıtırım. Derim ki kızım 3-4 defa sabah namazı kaçırdı, haberiniz olsun, alıyorsanız alın, almıyorsanız almayın. Ya evde kalırsa kız? Bu ayrı bir sorun tabii. Evde kalırsa... Ya cehennemde kalırsa?! Evde kalmak ölüm mü? Ben birisine kefil olurken, “aynı mahallede oturuyoruz, aynı apartmanda oturuyoruz ama bizim camide hiç görmedim” demeliyim. “Sabah namazında görüyorum” demeliyim. Yani namaz kılanlardan sam eğer namaz kılanlar bloğu kurmak zorundayım zihnimde. Bana göre benim kızım, oğlum, eşim, babam, annem benimle özel bağları var bu elbette benim ne namazla, ne hacla asla atamayacağım veya ilave alamayacağım bir özellik.

Ama ikinci insanların benim oğlumla kızım, babamla, kardeşimle bağları namaz üzerinden kurulmalı. Referans gücümüz namaz üzerinden olmalı. Biz eğer namazı imamların camilerde yaptığı bir göreve ait iş olarak görürsek yani hayatımızın ayrıntısında bile etkisi olan bir iş olarak değil de, Müslümanlar'ın yoğun olarak yaptığı bir ibadet şeklinde görüyorsam bu iyi bir yatırım değil. Bu namazı tanıyabilmek üzerine kurulu değildir. Bu namazı sıradan bir ibadet görmektir. Sıradan bir ibadet görünce işte bırakırsın, aştı bırakırsın, yolda bırakırsın, hep bırakırsın zaten. Düğün günü bırakırsın. Çocuk namaz bırakmamış, kız namaz bırakmamış ama düğünleri akşam namazına denk gelmiş ikisi de namazı kılmamışlar. Neden kılmadın sorusuna o kadar tabii cevap veriyor ki mazerete bakın ama: “Kalabalığı bırakıp gidemedim” dese bunu biraz aklım alacak, biraz alacak aklım, imanım almıyor da aklım alacak. Diyor ki, “hocam” diyor, “kaç gün hazırladık bu kıyafeti şimdi namaz kılsam bozulacak üstüm başım.”

Kardeşler, hafız olabilir, iyi Müslüman olabilir, namaza pantolonun ütüsünü feda edemeyenin işi çok zor, Allah yardımcısı olsun. Allah kurtarsın demek zorundayız. Kıyafeti günlerce hazırlamış. Cehennemi de melekler senelerdir tutuşturuyorlar zaten. Tutuşuyor, tutuşuyor. Bir şahsın üzerinden bir ayıplamanın örneği değil bu. Mantiği tanımak istiyoruz. Üzerindeki gelinlik namaz kılmaya müsait değilmiş. Yazıklar olsun, keşke çullarla, battaniyelerle örtünüp gelinlik giyseydin sen. Neyimiz namazdan daha değerli bizim. Namaza feda edilemeyecek neyimiz var bizim.

Üçüncü meselemiz kardeşler, büyük bir hakikat; nedir o biliyor musunuz? Allah'ın namaza bakan gözünü gördük. Kıyameti inkâr gibi görüyor namaz kılmamayı. Yani namazın yeri bir başka. Bizi haktan saptırmak için Allah'tan söz ve yetki almış olan şeytana göre namazın değeri nedir acaba? Onu da çok iyi biliyoruz. Nerden biliyoruz; şeytan ekonomisi, kafası iyi birisi. Bir şeyin kıymetini veya düşüklüğünü nereden ölçüyor; Allah'tan ölçüyor. Allah namaza dindir veya değildir diyor, şeytansa buna bir namaz kaçırırsam dininden soğutmuş sayılırım diye düşünüyor. Bu bizi şu sonuca götürüyor: Rakibimiz ve ezêlî düşmanımız olan şeytan için de namaz böyle önemli. Önce kılmamamız için, sonra da kılsak da berbat bir namaz kılmamız için muhakkak uğraşılıyor. En büyük müftünün düşünemeyeceği fetvaları verir sana. Hayatında aklına gelmeyecek şeyleri aklına getirip seni ifsat edebilir. İşi bu, o da bundan geçiniyor çünkü. Nasıl biz bir namaz kılarak Rabbimize yakın olmak istiyoruz. O da bari bir namaz kaçırıttırırım diye düşünüyor. Biz bu mantığı unutmamak zorundayız. Yani Allah bu kadar büyük bir namaz hamlesi yaptırdı bize, bu şu demektir: Şeytani da Allah üzerimize gönderirken bize namazı koruyun dediği kadar, ona da namazını bozdurt, namazını kıldırtma dediğini unutmayacağız.

Yani bizim can damarımız, krizlerimiz namaz üzerinden. Eğer namazımızı kaybettir-diye şeytan bize, aç doyurmayı unutturacak zaten. Sıradan adam olmayı zaten becerecek, kıyameti inkâr da zor iş değil ondan sonra. Kur'an'ın sırasından bunu anlıyoruz. Eğer kıyameti inkâr, cenneti, cehennemi inkâr sürecine kaymak istemiyorsa Müslüman, sabah Allah'ın zimmetine girecek, akşam Allah'ın zimmetine girecek. Bu da sabah namazıyla, yatsı namazıdır. Eğer bu hakikati de anladıysak, kavradıysak, o zaman namazlı bir hayat, namaz kılanlardan olma mücadelemiz kendimiz, çocuklarımız, sorumlu olduğumuz insanlar üzerinden yürüyecek. Eğitim bizim için namazla olursa değerli olacak. Namazı olmayan bir eğitimi, öğretimi değerli göremeyiz biz. Görürsek kendimizle çelişmiş oluruz. Hem namaz dindir, hayattır, Allah'tır, cennettir, cehennemdir diyorum hem de cennetle cehennemle fersah fersah uzak bir mesafede olan basit bir iş görüşmesini namazdan daha değerli hâle getiriyorum. Kendimle çelişmiş olurum, imanımla, akidemle çelişmiş olurum. Bunun için namazsız bir ümmet, Muhammed aleyhisselamın ümmeti değildir.

Namazı hayat olarak görmeyen, din olarak görmeyen bir ümmet, merhum ümmet değildir. Bu vasfı kaybetmiştir. Namazsız dinin adı İslam değildir. Namazsızın iyiliği olmaz. Namazımız dinimizdir. Muhammed aleyhisselamla bağımızın adı namazdır bizim. Bir Müslüman'ın faize düşmesine bile, faiz gibi bir bataklığa düşmesine bile bir mazeret tasarlanabilir. Kâğıt üzerinden en azından 'faizin şöyle bir nedeni vardı' denilebilir, ölümcül bir neden öne sürülebilir. Zinaya bir ölümcül gerekçe söylenebilir. İnanır melekler inanmaz; ayrı bir konu. Ama namazın böyle bir özrü de yok. Abdest alamamak bir özür değil, teyemmüm yapmamak bir özür değil, felçli olmak özür değil, hasta olmak özür değil. Tek özür var; 24 saati akılsız geçiren için namaz şartı yok. 5 saat, 10 saat akılsız, 15 saat akıllı ise yine namaz kılacak. Delilik dışında namazın engeli yok yeryüzünde. Neden abdest alamayana "teyemmüm yap" diyor Allah? E teyemmüm yapamıyorum, kaldırdım teyemmümü kıl öyle, diyor. Teyemmüm yok, kibleye dönemiyorum? Uzaya dön, nereye dönersen dön. Ayakta duramıyorum; yat. E yattım, ellerimi hareket ettiremiyorum; kıpırdama. E başımdan başka oynayan yerim yok, her yerim alçıda; başını salla rükû olsun, bir daha salla secde olsun. Kafam oynamıyor; gözün oynamıyor mu, oynuyor, gözünle kılacaksın. En azından gözünü kıpırdatabileceğin Allah için. Allah, gözünü kıpırdatabilecek olandan, gözünü kıpırdat göreyim seni günde beş defa, diyor.

Namaz, ey ümmet. Namaz! Benim namazım canlı olmadığı sürece, diğer işlerin görüntüsü geçici. Faizi de namaz engelleyecek aslında. Çünkü kötülüklerden o alıkoyar. Zinayı da namaz engelleyecek. Cinayetleri de namaz engelleyecek. Çünkü sabah namazını kılan Allah'tan korkar, cinayet işlemez. Eğer bütün İslamî açılımlara, gelişimlere rağmen bankalar da bakkallar gibi çoğaldıysa, zina ayağa düştüyse, yasak olmaktan, ayıp olmaktan çıktıysa zina,

namazın hakkı verilmediğinden. Ümmet olarak, toplum olarak namaz kılanlardan olma karakterimizi kaybettiğimizden kaynaklanıyor bu. Ailece, cemaatçe, kardeşçe, namaz için oturup kalkmak zorundayız. Biz namaza sahip çıktığımız kadar Allah bize sahip çıkacaktır. Namazı gevşettikçe Allah da bizi rahmetinden uzak tutacak, o uzaklaşma çoğaldıkça da sonunda cenneti cehennemi inkâr eden, kıyameti inkâr edenlerin bataklığına düşülmüş olacaktır.

Namaz, önce namaz. Ortası namaz, sonrası namaz. Biz namaz ümmetiyiz. Namazımız kadar imanımızda samimi olduğumuzu Allah'a ispat ederiz. Eğer kazara bir gün kazaya bıraktıysak bir vakti, bu mümkündür, Peygamber aleyhisselamın başından da böyle bir sıkıntı geçmiştir, bu bizim ondan sonraki namazlara daha sıkı sarılmamıza bir doping olacaktır o zaman. Ben hayatında bir kere öğle namazı kaçırmış birisiyim, bundan sonra namaz benim için çok daha önemli hâle geliyorsa Allah'tan mağfireti beklenecektir.

Kardeşler, bu din namaz dinidir. Bu dine iman edenler namazlı insanlardırlar ve en önemlisi; namaz kılanlar diye bir grup var, namazın hakkını verenler, namazı kendileri için referans kabul edenler, evlerini, işlerini cami dairesi içerisinde tutanlar. Evlerini mescit hâline getirenler. Namazı başlangıç ve bitiş randevu saati olarak kabul edenler Allah'ın rahmetine çok yakındırlar. Ümmet-i Muhammed de namaz ümmetidir. Ümmet-i Muhammed ezan ümmetidir. Ümmet-i Muhammed cami ümmetidir.

Namazdan koptukça, cemaatten ayrıldıkça aslında Allah'tan kopuyoruz ve kıyameti inkâr edenler, kıyamet gününü yalanlayanlar güruhuna doğru sürükleniyoruz. Ya namaz ya da bu bataklık...

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.